

Berlin, 10 April 1885.

Mittelstrasse. 34.

Kære Grieg! Herude er der
en liden Kreds - Lammers, jeg, Per
Vuije etc - der tænker så højt på
dig og taler så højt om dig - Det
er umuligt at glømme dig - Deres vær-
ker bringer dig altid i erindring, så
hører man i selskab en af deres skønne
sange, nu på koncerter en af deres sona-
ter.

Lammers gav her for nogle Dage siden
en concert, der åbnedes med din sonate
for klaver og violon - Den blev godt ud-
ført, og gjorde stormende lykke - Deres
unge Robert Lemiquet, der også for
Arden er her, og som var tilstede på
concerten, var ikke den mindste begi-
stret - Han lever kun af dig, tror
jeg - Han har sat musik til

bre af mine Digte - de samme Aekster,
som du engang volgte "ellek en premiere
veris 'de - men da jeg horte sangene,
brøde jeg neppe mine egne øren, så
stark var ligheden med dig.

Men tilbage til koncerten! - Efter
sammes slutning gav den unge Gude
legationssekretæren, et lidet lag for Sam-
ners og fine, hvortil også jeg var in-
viteret. Det var hos Erest, en af
lyns formenteste restauranter. Stemmen
gik gamyblig, med en Champagne, holdt
ud lige til Kl 4 om morgenen. Det
begyndte at lyne, inden jeg nåede mit
hjem.

Den unge Per Kungé, som du nok
kender, var også tilstede. Det er et
sjældent elskværdigt menneske (særlig
da for en østlænding at være) og en
af mine varmeste beundrere. - Han
har sat musik til to digte af mig,
og jeg finder hans melodier meget
stemningsfulde. Om de er rigtig

originale, ved jeg dog ikke.

Er det sandt, at de bygger dig en
villa og for alvordigt vil slå dig ned der-
hjemme? Da er det vel forbi med det
fri rejsler og udvælgelse til at møde
dig på ny herude bliver lidet. Jeg er
bleven så forandret, at du neppe vil
kende mig igen (jeg har heller ikke været
rigtig rask i den senere tid) og derfor bli-
ver jeg stærkt ukaldet.

Her har der det sidste billedfoto-fotografi.
Det ligner mere, end de tror.

Deroppe har berødet mig mange angreb.
To stykker af mig "Dens hjemvendte" og "Talbun-
strøm" er antageligt opfunde ved den berødet scene,
men når det kommer til stykket, vil de ikke optage
nogen af disse skuespil. Med "Talbunstrøm" er det
held mestisk. Forrige år blev stykket indstillet,
og så pludselig henlægge, uden at man indrettede
mig dem og givde mig nogen indskyldning - og
akkurat det samme er sket i år. Der var blot

den holdt Laseprovie på stykket etc, rolleme ud
delte - pludselig lægger det hen. Direktionen for
teller mig, ikke grunder til dette skid, der er
så lovløst, og kan kan gå for sig i et land,
der kunstnerisk er så lidet beskyttet som vort
Man kan sagt mig underhånder, at det er en
rigmand, Konrad Sabo, der har forhindret offentlig
af stykket ved at sende penge til den danske
Aboatabasse. Han frygter nemlig for at stykket
er myntet på hans kære lige forhold. Dog deri
har han fejl. - Ja, så fortæller man, om det
er sandt, er en anden sag.

Professoren Gades har er rigtig skænderig mod
mig. Jeg kommer der ofte. Fanclois er meget
menikalt. Lammors foretog der en aften flere
af dem og Vajes sange, og gjorde det udmarkt.
Til det gamle mor' synger hun især godt. Og det
berogt så alle.

Men nu ved ledighed er det var end til mig,
så er det om, og med et par belønne til gennem
mig til Lammors og Vajes, det vil glæde dem så.
Fik du det brev, som jeg sendte dig fra Paris
til Rom?

J Lammor brødt jeg hos Feddarsens. Du kan
tro, det var komisk. F. syntes jeg var pletlig
som digter. "Da jeg var ung," sa' han, "skrev
jeg andatabiden 12-tals-drammer om året foretog
noget små tragedier. (!) Forresten var det ikke rigtig
billigt at leve. - Tænk nu kære, beløn til dig og
Fru Maria, og alle, der har været

minde mig, fra den kongens Jacob Poulson